

eller Sammenlægning ophæves med Hensyn til de Fæstetvang undergivne Bøndergaard, der ikke ere overgaaede til Selveiendom eller til Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte.

§ 3.

Det Bøndergods, som ved nærværende Lovs Udstedelse er Fæstetvang undergivet, vedbliver fremdeles, saalænge det ikke afhændes til Selveiendom eller Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte, at være underkastet Fæstetvang uden Hensyn til, hvorvidt det sammenlægges med anden Jord, omfordeles eller udstyffes. Dette gjælder dog ikke om de Lodder paa under 1 Td. Hartkorn, der ved Jordens Omfordeling eller Udstyfning udlægges til særskilt Bebyggelse, til hvilken Anvendelse, der imidlertid ikke kan frastilles nogen Fæstegaard mere end i det Høieste $\frac{1}{6}$ af dens nuværende Hartkorn.

§ 4.

Den til Fæstesteder nu hørende Eng, Gjørdselsflod eller Lørvækar maa ikke stilles fra disse Fæstesteder, saalænge de ikke afhændes til Selveiendom eller Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte. Jorddrotten skal ei heller ved Stedets Salg kunne fratage saadant Tilliggende eller, saalænge Stedet er bortfæstet, kunne overdrage Gjørdsel eller Lørv fra samme til Andre end Fæsteren selv, medmindre der ved Landvæsenkommissionens Kjendelse træffes saadan Bestemmelse, at det Fornødne af Eng, Gjørdsel og Lørv kan anses tilfikkret Stedet i dets Tilliggende.

Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse paa de Fæstesteder, der ere folgte til Selveiendom eller Arvefæste før denne Lovs Udstedelse.

§ 5.

Den Afgang, der i Lov af 21de Juni 1854 § 1 er givet Besidderne af Len, Stamhuse og Fideikommissgods, til fremdeles efter særlig Bevilling at kunne ved Fæstledighed sælge det til Besiddelsen hørende Bøndergods til Andre end sidste Fæsters Livsarvinger, Svigerbørn eller Stedbørn, ophører ved nærværende Lovs Udstedelse for de Gaardes Bedkommeude, hvor der findes saadanne Efterladte af den sidste Fæster, som have fyldt deres 18de Aar. De, der allerede ved Bevilling have erholdt den nævnte Ret, beholde den, indtil Bevillingen udløber.

§ 6.

Den Jorddrotterne ved Lov af 19de Februar 1861 § 2 indrømmede Ret til, naar de godtgjøre at have afhændet mindst 9 Gaarde til Brugene eller deres Børn, Svigerbørn, Stedbørn eller Pleiebørn, at udtage til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord saameget Hartkorn af det øvrige Bøndergods, som udgjør en Tiendedel af det Bortfolgte, bortfalder den 1ste Januar 1880, dog saaledes, at den ved tidligere Salg vundne, men ikke benyttede Ret bevares for den Del af Godsens Hartkorn, der inden 1ste Juli 1880 for Indenrigsministeriet betegnes som bestemt til Inddragelse ved en kommende Fæstledighed.

Ved Beregningen af det Hartkorn, som Jorddrotten, i Henhold til Lov af 19de Februar 1861 § 2 og nærværende Paragraf, kan udtage til fri Raadighed, skal det Hartkorn, han herefter ved Benyttelsen af de i §§ 3 og 4 fremdeles hjemlede Rettigheder undbrager fra Fæstetvang, først komme til Afdrag.

§ 7.

Naar en Fæsters Enke indtræder i nyt Egteskab, og hun enten ikke har den Ret, § 7 i Lov af 19de Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen giver visse